

Nr 431

Av herrar **Tobé** och **Hyltander**, om en fast organisation för idrott och fysisk fostran vid universitet och högskolor.

Det är i hög grad angeläget att den studerande ungdomen vid universitet och högskolor erhåller bättre möjligheter till idrott, motion och gymnastik i ordnade former. Det anses som en självklarhet att denna fråga ordnas på andra stadier av vederbörandes utbildning. Behovet av idrott och motion blir givetvis inte mindre, när vederbörande senare bedriver högre teoretiska studier. En god fysisk kondition behövs naturligtvis i minst lika hög grad för att nå goda studieresultat vid mera avancerade studier.

Det är otillfredsställande att en radikal lösning av denna fråga nu uppskjuts delvis på grund av tvistigheter om det är en statlig eller kommunal angelägenhet att svara för dessa behov.

Som vi tidigare framhållit hör fysisk fostran på högskolestadiet till den övriga undervisningen lika mycket som den gör på skolstadiet. Vederbörande kommuner svarar för dessa åtaganden inom de kommunala skolformerna. Undervisningen vid universitet och högskolor svarar staten för. Det blir då också statens sak att svara för fysisk fostran inom denna undervisning, på samma sätt som kommunerna sörjer för dessa angelägenheter inom sina skolformer.

Som bekant reformerades nyligen det statliga stödet till studentkårlokaler av olika slag enligt förslag av en särskild arbetsgrupp inom ecklesiastikdepartementet. Egendomligt nog undantogs lokaler för gymnastik och idrott enligt förslaget från statligt stöd. Detta kritiserades också reservationsvis och från flera remissinstansers sida.

Departementschefen instämde likväl i princip med utredningsförslaget och gjorde gällande att fysisk fostran var vederbörande kommuners sak att sörja för. Eftergifter fick dock i begränsad omfattning ske för motionslokaler. Vid statsutskottets behandling förutsattes emellertid att dessa problem skulle ägnas fortsatt uppmärksamhet och att statens nämnd för samlingslokaler, som handhar frågan om stödet till studentkårlokaler, skulle föreslå ändringar i bidragsreglerna om så erfordras. Det är vår bestämda uppfattning att nämnden kommer att finna att någon tillfredsställande lösning av dessa lokalfrågor inte står att finna i fortsatta dispyter mellan stat och kommun om ansvaret för dessa angelägenheter. Vi förmodar ock-

så, att nämnden utan särskilt yrkande från vår sida i detta sammanhang kommer att ta de initiativ som erfordras i denna fråga.

Även om man således bör kunna utgå ifrån att lokalfrågan inom en nära framtid skall få en ändamålsenlig lösning, kan detsamma inte sägas då det gäller situationen i fråga om idrottsledare och idrottsinstruktörer. Någon fast organisation för dessa funktioner finns f. n. inte. Enligt vår mening bör på varje kårort finnas minst två gymnastik- och idrottsledare, en för manliga, en för kvinnliga studenter. En organisation enligt dessa principer bör kunna föreläggas nästa års riksdag.

Under hänvisning till det anförda får vi härmed yrka,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära förslag till nästa års riksdag rörande en fast organisation av ledningen av idrott och fysisk fostran vid universitet och högskolor med utgångspunkt ifrån att minst två idrottsinstruktörer bör finnas att tillgå på varje studieort, en för manliga, en för kvinnliga studenter.

Stockholm den 25 januari 1964

Erik Tobé

Gunnar Hyltander